

Gfv.X.30.359/2009/7.

A Legfelsőbb Bíróság a dr.Szamák József ügyvéd ... által képviselt T. S. felperesnek a dr.Fodor Ferenc ügyvéd ... által képviselt J. V. T. alperes ellen cégbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság előtt 8.G.20.548/2007. szám alatt indult és a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.096/2009/8. számú ítéletével befejezett perében az említett számú határozattal szemben a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.096/2009/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 15.000 (Tizenötezer) Ft ÁFÁ-t is magában foglaló felülvizsgálati perköltséget.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 36.000 (Harminchatezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

A J. V. T. alperes megalakulását előkészítő bizottság 2003. december 3-ára hívta össze a társulat alakuló ülését. Az alakuló ülésen a levezető elnök megállapította, hogy az összes érdekeltségi egység száma 2654, ebből a jelenlévők 1785 egységet képviselnek, ami az egészhez képest 67,25 %-os részvételi arányt jelent. Az alakuló közgyűlés ennek megfelelően határozatképesnek minősül. A közgyűlésen a résztvevők a víziközmű társulat megalakítását elhatározták. 3/2003. (XII.03.) közgyűlési határozattal a társulatnak az alapszabályát elfogadták.

Az alapszabály többek között rendelkezik az un. érdekeltségi egységek mértékéről és megállapításának módjáról (alapszabály 7.2.2.). Ennek megfelelően egy érdekeltségi egységként kell figyelembe venni egy önálló lakás vagy beépített vagy beépítetlen építési telket, továbbá a jogi személyeket illetve gazdasági társaságokat, amennyiben a vízfogyasztásuk és szennyvíz kibocsátásuk a napi átlagos 250 litert nem haladja meg. Többszörös érdekeltségi egység a nem lakás céljára szolgáló létesítmények vagy beépítetlen telkek esetében a tényleges vagy tervezett vízfogyasztás, amennyiben az a napi 250 litert meghaladja. Az érdekeltségi hozzájárulás összege természetes személyek egyösszegű befizetése esetén 140.000 Ft, részletekben történő teljesítés esetén 150.000 Ft, gazdasági társaságok és vállalkozások esetében pedig érdekeltségi egységként 200.000 Ft + ÁFA összeg volt.

A társulatot a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság mint Cégbíróság 2003. december 12-én kelt Cg-16-16-00050/30. számú határozatával a cégnyilvántartásba bejegyezte. A bejegyző végzés 2004. január 22-én jelent meg a Céglőnyben.

A felperes az elsőfokú bíróság előtt 8.G.20.243/2004. számon indított pert az alperes ellen elsődlegesen cégbejegyző végzés hatályon kívül helyezését, másodlagosan a létesítő okirat érvénytelenségének a megállapítását kérte.

Az alperes kérte a kereset mint alaptalan elutasítását.

Az elsőfokú bíróság 43. számú ítéletét - amellyel az alapszabály érvénytelenségét megállapította - a másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.444/2006/6. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróság végzésében azt fejtette ki, hogy a felperes által előadott jogértelmezés a határozat hozatalhoz szükséges szavazatszámok számítása vonatkozásában nem helytálló. A helyes tartalmú határozat meghozatalához arra van szükség, hogy a megalakuláshoz szükséges szavazatok számbavételének kiindulópontját helyesen határozzák meg. A per adataiból azonban az volt megállapítható, hogy a társulat megalakulásának az előkészítése során, de megalakulást elhatározó közgyűlésen sem fordítottak kellő figyelmet az érdekeltségi egységek pontos meghatározására és számbavételére. Az érdekeltségi egységek meghatározása műszaki szakkérdés. Az, az erre vonatkozó normatívák alapján határozható csak meg, ezért a megismételt eljárásban műszaki szakértő bevonása nem mellőzhető. A megismételt eljárásban azt a kérdést is tisztázni kell, hogy az érdekeltségi egységeknek a meghatározásánál a szabványt vagy pedig a 26/2002. (II.27.) Korm.r. szennyvíz kibocsátási normatíváit kell-e alapul venni.

A megismételt eljárásban a felperes változatlanul fenntartotta azt az álláspontját, hogy az ingatlanok illetőleg érdekeltségi egységek számbavétele és kiszámítása helytelen volt. Ebből következik, hogy az érdekeltségi egység aránya alapján számított 2/3-os többség a határozat meghozatalánál az alakuló ülésen nem volt meg.

- Sétrelmezte, hogy a szakvélemény a 2006-os felmérés alkalmával megállapított adatokból igyekszik visszakövetkeztetni a 2003-as állapotokra.
- A szakértő arra törekszik, hogy növelje az önkormányzati tulajdonban lévő érdekeltségi egységek számát és ennek következtében az önkormányzat által leadható szavazatok mértékét.
- Az ingatlanoknak a száma egyértelműen tisztázható lett volna a polgármesteri hivatal megkeresésével, amely felvilágosítást tudott volna adni a szennyvíz rácsatlakozási lehetőségekre és a csonkok számának a mértékére. (Ennek alátámasztására 2003. évi, a vízjogi engedélyek kiadásának alapjául szolgáló térképet csatolt.)
- Több ingatlan esetében nem feltétlenül igaz az az álláspont, ha valaki egy szavazatot ad le igen tartalommal ez a szavazat a többi ingatlanára is vonatkozik.
- Az alakuló ülésen helytelenül történt a szavazatoknak az összeszámlálása is.

Az alperes változatlanul a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a felperes keresetét elutasította. Álláspontja az volt, hogy a felperesnek az 1997. évi CXLV. törvény 48. § (2) bekezdés f) pontja alapján keresetösségi joga van. Az elsőfokú bíróság kifejtette továbbá, hogy a felperesi bizonyítási indítvány eredménye képpen amennyiben azt helytálló lenne, hozzávetőlegesen 6000 ingatlan tulajdoni lapját kellene az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint felülvizsgálni és azt megállapítani, hogy a tulajdoni viszonyok helyesen kerültek-e az alakuló közgyűlést megelőző előkészítés során megállapítva. Mivel a másodfokú bíróság ezirányú konkrét utasítást nem adott, az elsőfokú bíróságnak az volt álláspontja, hogy a szakértőnek az érdekeltségi egységek számának megállapítása során olyan módszert kell választania, amely a bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas, teljesíthető, ellenőrizhető, megvalósítható, világos és átlátható. Ezek mellett nem elhanyagolható szempont e vizsgálat költségkihatása sem.

Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt szakértő feladatává tette annak megállapítását, hogy a 2003. december 3-án tartott ülésen az igen szavazatok hányada elérte-e az összes számításba vehető érdekeltségi egységek 2/3-át, ez esetben ugyanis az alperes

megalakulását meg kell állapítani. A szakértői vélemény alapulvételével - eltérően az alakuló közgyűlésen az elnök által alkalmazott számítási módtól - arra a következtetésre jutott, hogy az érdekeltségi egységek száma 3227, a leadott igen szavazatok száma 2180, a figyelembevehető érdekeltségi egységek száma és a leadott szavazatok aránya 67,55 %, vagyis az alperes megalakulása a jogszabályoknak megfelelően megtörtént.

Az elsőfokú bíróság a felperesi előadásra tekintettel utalt arra is, hogy a jelenlévők nemcsak a saját, hanem meghatalmazójuk nevében is szavazhattak. Mivel a jelenlévők mindegyike igen szavazatot adott le, ezért azt kellett megvizsgálni, hogy az így leadott szavazatok szerint számítandó érdekeltségi egységek száma eléri-e az említett 2/3-os mértéket. Az elsőfokú bíróság kifejtette, logikus az az álláspont, hogy aki egy érdekeltsége tekintetében igen szavazatot adott le, az a többi érdekeltségi egység tekintetében is igen szavazattal élhetett. Ennek fordítottja is igaz. Azok akik az alakuló közgyűlésen nem jelentek meg ennek megfelelően nem is szavaztak, az általuk képviselt valamennyi érdekeltségi egységre eső szavazatot figyelmen kívül kellett hagyni. A szavazatok vizsgálatánál abból a tagnévsorból indult ki, amelyet a Cégbírósághoz a cégiratok közé becsatoltak.

Végül utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy az érdekeltségi egységek számának a megállapítását, amit az alakuló dokumentum szabályoz, el kell különíteni attól a kérdéstől, hogy milyen összeget kell az egyes érdekeltségi hozzájárulások alapján fizetni. Az alperesnek az összekszerűség tekintetében ugyanis egyedi mérlegelési lehetősége van.

A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében indokai alapján hagyta helyben.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben írtak szerinti bizonyítási eljárást az ott közölt szempontok szerint lefolytatta. A fellebbezésben írtakkal ellentétben kifejtette, hogy helyes volt a szakértőnek az módszere, miszerint az egyes tagok által képviselt érdekeltségi egységeket (többlet érdekeltségi egységeket) nem csupán az összes érdekeltségi egységek számának a meghatározásánál vette figyelembe, hanem a képviselők által leadott szavazatokat is megszorozta annyival, ahány érdekeltségi egység nevében szavazott az illető tag. A felperes hivatkozásával szemben értelemszerűen a le nem adott szavazatok esetében is ugyanígy történt a számítás, mivel az összes érdekeltségi egységek számának a meghatározása is a többlet érdekeltségi egységek számbavételével történt. A leadott szavazatok száma nem lehet különböző értelmezések függvénye, ha a tulajdonos (képviseelő) megjelent és az akaratát kifejezésre

jutatta, akkor az annyi szavazatot jelent, ahány érdekeltségi egységgel rendelkezik.

A szervezés során begyűjtött szándéknyilatkozatok a pályázat benyújtásának a feltételei voltak, azokat nem lehet azonosítani a közgyűlésen leadott igen szavazatokkal. A szakértő a megállapításait helyesen alapította a jelenléti ív adataira. A szakvéleménnyel a szervező bizottság előkészítő munkájának a fogyatékosága pótolható, és az alakuló közgyűlés dokumentumai alapján a törvényes megalakulás megállapítható volt.

A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Kérelmét a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény 36. § (1) és (2) bekezdésének valamint a vízgazdálkodási társulatokról szóló 160/1995. (XII.26.) Korm.r. 5. § (1) bekezdésének valamint 5. § (3) bekezdésének a megsértésére alapította. Álláspontja az volt, hogy az ügy eldöntéséhez szükséges valamennyi adat és tény az iratokban rendelkezésre áll, ugyanakkor ezekből iratellenesen állapította meg azt a tényállást a bíróság, amelyre döntését alapította. A kereset elutasító része nem konzekvens jogi következtetés, tehát a jogszabályok alkalmazására is helytelenül került sor. Ebben a körben utalt arra, hogy

- az alakuló közgyűlésre az érdekeltségi egységeket szabályszerűen nem hívták meg
- az érdekeltségi egységenként fizetendő víziközmű hozzájárulás összegszerűsége követhetetlenül változott, az érdekeltségi egységek szabálytalan megnövelésével nem csökkent arányosan
- az alakuló közgyűlésen a szavazatok megszámlálása követhetetlen volt
- a közbeszerzési pályázat szerinti érdekeltségi egységek számát utólagosan megnövelték
- az alperes által megvalósított műszaki tartalom teljes mértékben eltér az engedély szerinti műszaki kiviteli tervtől

Mivel a szervezőbizottság elégtelen munkát végzett, a meghívók kiküldése, a szavazatszámolás lebonyolítása valamint a meghatalmazások vizsgálata jogszabálysértő módon történt. Az alapítás jogszabálysértésének a kiküszöbölésére lehetőség nincsen egyedül a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése történhet csak meg.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

Az alperes utalt arra, hogy az eljárás tárgyát nem is képezte a korábbiakban a hozzájárulás összegszerűségének a vizsgálata, a közbeszerzési pályázat hiányának kifogásolása, és a kivitelezés engedélyezett tervektől való eltérésének a kérdése. A meghívók elküldése körében előadta, hogy az ügyben eljáró bíróságok vizsgálták a meghívásnak és a képviseletnek a kérdéseit.

Nyilvánvalóan, ha valamely tagnak meghatalmazottja volt a meghívót a részére kézbesítették. Meghatalmazás hiányában valamennyi tagnak személyesen történt a kézbesítés, ezek mellett Jászkiséren közhírré is tették az alakuló közgyűlés időpontját, helyét. Mindenki tehát aki akart, az alakuló közgyűlésen megjelenhetett, a meghívás módját az alakuló közgyűlés után senki nem is sérelmezte. A szavazati arányt szakértő és a bíróságok is vizsgálták, és okszerűen jutottak arra a következtetésre, hogy az alakuló ülésen a szükséges 2/3-os arány képviselve volt.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, hogy az nem jogszabálysértő.

A Pp. 270.§ (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Legfelsőbb Bíróságtól - jogszabálysértésre hivatkozással - a fél, a beavatkozó, valamint a rendelkezés reá vonatkozó része ellen az kérheti, akire a határozat rendelkezést tartalmaz. A Pp. 275. § (1) bekezdés szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Mindezekből a szabályokból következik, hogy nem képezheti felülvizsgálati eljárás tárgyát olyan kérdéseknek a vizsgálata, amelyek az alap eljárásban nem képezték jogvita tárgyát. Így a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során nem vizsgálhatta azt a kérdést, szükség volt-e közbeszerzési eljárásra, a kivitelezés során eltértek-e az eredetileg engedélyezett tervektől, illetve a vízi közmű hozzájárulás összege miként változott. (BH.2002/447) Ugyanígy nem foglalkozhatott a felülvizsgálati kérelemnek a 160/1995 (XII.26.) Korm. rendelet (Kr. rendelet) 5.§ (1) bekezdésére alapított azzal a részével sem, amely az alakuló közgyűlésre történő meghívók elküldését sérelmezte, mivel az már a fellebbezési eljárásban sem képezte jogvita tárgyát. Miután pedig a Pp.73/A.§ (1) bekezdés a.) pontja értelmében, a felülvizsgálati eljárásban a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél számára a jogi képviselet kötelező, a Legfelsőbb Bíróság csak azon kérelem alapján járhatott el, amelyet a felperest képviselő ügyvéd nyújtott be. A felperes által készített „Munkaanyag” alapján eljárásnak nem volt helye.

A felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet csak abból a szempontból vizsgálhatta, helytállóan döntöttek-e az eljárt bíróságok, amikor arra a következtetésre jutottak, hogy az alakuló közgyűlés határozatképes volt, és ott az alapszabály elfogadásához szükséges - az 1995. évi LVII. Tv. 40. § (3) bekezdés, illetve 160/1996(XII.26.) Kr. rendelet 5.§ (3) bekezdés szerinti - kétharmados arányú döntés megszületett.

Az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság által elrendelt bizonyítást lefolytatta, és a perben kirendelt szakértő véleménye alapján jutott arra a következtetésre, hogy a határozatképes alakuló közgyűlésen a szükséges szavazataránnyal meghozott döntéssel, a víziközmű társulat megalakult. A Legfelsőbb Bíróság is osztja azt, a szakvélemény alapján kifejtett álláspontot, hogy tiltó rendelkezések hiányában az érdekeltségi egységek meghatározhatóak voltak a MSZ 10158-1/82. szabvány számításai szerint is. Nem követett el tehát jogszabálysértést a szervező bizottság, amikor a szabvány szerinti számítási módot alkalmazta, és állapította meg az érdekeltségi egységeket. A felhasznált tagjegyzékek szintén a számítások reális voltát támasztották alá.

A felülvizsgálati bíróság is osztja azt az álláspontot, hogy a több érdekeltségi egységgel rendelkező tagok által leadott szavazatokat egységesen kell értékelni. A felperes által hivatkozott A. Zrt. által utóbb becsatolt nyilatkozat az ügy érdemére kihatással nincs, de nem is merült fel arra adat, hogy az A. a társulat megalakulása miatt jogorvoslattal élt volna.

A Legfelsőbb Bíróság már több eseti döntésében kifejtette, hogy felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs lehetőség (BH.2002/289), amennyiben jogszabálysértés nem állapítható meg, a felülvizsgálati kérelem sikerre nem vezethet. A másodfokú bíróság a jogerős ítéletben a feltárt tényállás alapján helytálló jogkövetkeztéseket vont le, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az alakulás során nem történt jogszabálysértés. Ezért a cégbíróság sem követett el jogszabálysértést, amikor a társulatot a cégjegyzékbe bejegyezte. Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp.275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárással felmerült költségét megfizetni.

A felperes személyes költségmentességben részesült. Az általa le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. július 8.

.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk. bíró, Dr.Csóke Andrea sk. bíró